

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La nit de la Puríssima

El proper dijous l'Església celebra la solemnitat de la Immaculada Concepció, quan estem a mig camí de la preparació per a la festa de Nadal. L'Església té el cor posat en aquesta festa i per això s'ha esforçat a mantenir-la com a festa laboral, encara que la proximitat de la festa civil de la Constitució fa que tinguem dues festes en una mateixa setmana, cosa que no facilita la *continuitat laboral* que es reclama com a factor que afavoreix la productivitat i el bé comú.

Voldria recordar les raons que té l'Església per voler mantenir aquesta festa com a festa també en el calendari laboral, quan ha cedit en altres festes que han estat traslladades al diumenge, com la celebració de *Corpus Christi*. Hi ha unes raons històriques, com la posició tradicional del nostre país —en especial de la Corona d'Aragó—, sempre defensor del dogma de la Immaculada Concepció en el curs de la llarga controvèrsia que enfrontà dominics i franciscans; el nostre Ramon Llull en fou un dels grans defensors. La controvèrsia acabà amb la declaració de la concepció immaculada de santa Maria, proclamada com a veritat de fe pel papa Pius IX l'any 1854.

El bisbe Pere Tena, eminent estudiós de la litúrgia cristiana, deia en un article publicat l'any 2002 que «és bo accentuar d'entrada que quan parlem de la Concepció Immaculada de Maria no parlem del que s'anomena *concepció activa*, és a dir, del fet que Maria va concebre virginalment el Fill de Déu fet home, sinó de la *concepció passiva*, és a dir, que Maria fou concebuda plena de gràcia des del primer instant de la seva existència, per voluntat amorosa de Déu. És per tant, un fet de salvació, no simplement una idea. Alguna vegada parlem de la Concepció Immaculada

de Maria com si celebréssim un dogma, i ho és, certament, un dogma; però un dogma com a tal no és motiu de celebració, sinó d'adhesió en la fe a allò que expressa. El que és motiu de celebració en la litúrgia són els esdeveniments».

L'esdeveniment que celebrem en aquesta festa és que Maria va ser concebuda lliure del pes del pecat que marca des del començament la vida de tots els homes i les dones. Per això, en català Maria és anomenada simplement *la Puríssima*, i la seva festa s'escau dins de l'Advent. És una felicitat coincidència perquè, com deia el papa Pau VI en la seva exhortació sobre el culte marià, el temps d'Advent és el temps marià per excel·lència. I també ho reafirma el recent Directori sobre la pietat popular i la litúrgia.

És gairebé inevitable, en la solemnitat de la Concepció Immaculada de santa Maria, evocar la poesia que Joan Maragall va dedicar a «la nit de la Puríssima». L'Advent és un temps que convida a la contemplació de les promeses de Déu que alimenten l'esperança. El gran poeta català ens convida a aquesta contemplació: «A la nit de desembre ella davalla, i l'aire es tempera i el món calla. Davalla silenciosa... Oh quina nit tan clara i tan formosa!»

I afegia el nostre poeta:
«Neix l'hivern cantant les glòries
d'una verge amb mantell blau
que al sentí's plena de gràcia
baixa els ulls, junta les mans,
i es posa a adorar a Déu
en son ventre virginal...
Caieu fulles, caieu fulles,
que ja s'acosta Nadal.»

Germans, bon diumenge d'Advent a tots.

ACTUALITAT

Les religioses de Sant Josep Manyanet, a la Sagrada Família

El dissabte 26 de novembre, l'arquebisbe Joan Josep Omella va presidir la missa amb motiu del centenari del traspàs de la Mare Encarnació Colomina, cofundadora amb sant Josep Manyanet de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret. La Mare Encarnació Colomina té introduïda la causa de beatificació, la qual s'ha clausurat recentment a Barcelona. La basílica era plena de famílies amb infants de les escoles d'aquesta congregació. La superiora

general, Montserrat del Pozo, va pronunciar unes paraules d'agraïment pel testimoniatge de la Mare Colomina i pel treball de les religioses durant els darrers cent anys. Varen concelebrar amb l'arquebisbe diversos sacerdots, entre els quals el P. Jesús Díaz, superior general dels Fills de la Sagrada Família, i el P. Josep M. Blanquet, secretari general de la congregació i postulator de la causa de beatificació de la Mare Colomina.

ENTREVISTA

Una mirada laica a la vida monàstica

ANNA ALMUNI

La delegada de Pastoral Seglar de l'Arquebisbat de Barcelona, Anna Almuni, afirma que «els monestirs aporten horitzó amb criteri, esperança, presència; són comunitats que incideixen en la vida cultural i social dels nostres pobles, ajudant a la seva transformació vers una societat més humana, més justa». Almuni, membre de la Institució Teresiana, va impartir la ponència «Una mirada monàstica des del món laical», en la darrera jornada monàstica celebrada a Montserrat per cloure l'Any de la Misericòrdia.

Com es veu la vida monàstica des del laicat?

És un referent molt clar dins l'Església. És el testimoni d'homes i de dones que s'han trobat amb Déu, fent palès que la pregària, l'escolta de la Paraula configura les persones. Els monestirs són espais eclesials on es fa creïble que la fe és una experiència comunitària; són comunitats vives. Són espais on pouar aigua fresca per al creient i per al no-creient.

Què poden aportar els monestirs?

Acollida, des del que cadascuna de les persones que s'hi apropa necessita. Acompanyament, mestratge en la vida, en la recerca de Déu, en la pregària, en el discerniment en el camí personal i també de grup. Són espais privilegiats de primer anunci, des de l'acollida i l'acompanyament personal, per donar resposta a tantes preguntes que creients i no-creients es formulen avui.

Com valora l'Any de la Misericòrdia?

Ha estat un impuls col·lectiu en profunditat a les persones i a les comunitats. Crec que s'han fet molts esforços d'a profundament des de la reflexió i la conversió. M'atreveiria a dir que pot ser l'inici d'un procés eclesial nou. Avui, comunitats i col·lectius d'Església estan, pràcticament tots, involucrats en projectes de solidaritat i de sensibilitat social. Aquest any ha ajudat a donar-hi sentit des de la fe.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Van plantar una olivera

Fa unes setmanes, a Barcelona, es reuniren 250 alumnes de quart d'ESO i de primer de batxillerat de 15 escoles, públiques i concertades, de procedència molt diversa, per portar a terme el programa educatiu anomenat *Scholas Ciudadania*, promogut inicialment pel papa Francesc, quan era arquebisbe de Buenos Aires, i que s'ha anat estenent per diverses ciutats del món. El programa pretén la formació d'estudiants des del coneixement de la realitat propera mitjançant un procés que fomenta la participació, el compromís personal i social i afavoreix la presentació de propostes sobre possibles solucions. En una primera trobada, els participants van seleccionar quins eren els problemes que els preocupaven i què voldrien ajudar a resoldre. Escoltades les propostes i sotmeses a votació entre ells, foren escollits com a temes a tractar: l'educació (la problemàtica existent en el sistema educatiu) i els estereotips socials (discriminació, *bullying*, racisme, homofòbia...).

Durant la setmana de treball, agruats en dues comissions, els joves van abordar els temes mitjançant entrevistes a especialistes, enquestes al carrer, debats en grups i un mural cooperatiu. S'elaborà un diagnòstic, es for-

mularen uns compromisos personals i es concretaren unes propostes per millorar els temes estudiats, que es van presentar a les autoritats el darrer dia. En el decurs de la setmana, no hi van faltar espais de comunicació relacionats amb la música, la dansa i la pintura. Es constata en el document final: «Els participants en aquest projecte ens hem pogut relacionar entre nosaltres i conèixer diferents opinions sobre diversos temes. En els debats hem pogut veure les coses des d'un altre punt de vista [...]. Ens sentim afortunats d'haver viscut aquest gran projecte amb gent d'altres instituts i escoles». Destaca la voluntat de coneixement, la capacitat de mirar i admirar l'altre, de contemplar, de considerar els seus punts de vista, de posar-se a la seva pell.

Una bona oportunitat per afavorir la cultura del trobament de joves alumnes de l'escola pública i d'escoles concertades, ciutadans d'un demà comú, per promoure la integració i la pau, fomentar la participació i el compromís ciutadà, generant transformació personal i de l'entorn. «No sabeu que una mica de llevat fa pujar tota la pasta?» (1Co 5,6). La trobada es va cloure plantant una olivera, signe de pau, i també, en aquest cas, signe d'esperança.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La alegría del Evangelio

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Es una constante ver al Papa sonriente en los encuentros con el Pueblo de Dios. En su exhortación apostólica *Evangelii Gaudium*, leemos claves de interpretación del rostro alegre del evangelizador. «La alegría del Evangelio —afirma— llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús. Con Jesucristo siempre nace y renace la alegría». Y el Papa nos invita «a una nueva etapa evangelizadora marcada por esa alegría».

Deseamos ser voz, como el Bautista, con la pasión de amor que invita a la salvación de todo el mundo ¿Cómo podemos ayudar a que el Señor sea acogido cada vez más? ¿Qué fal-

ta a nuestro testimonio en la vida cotidiana?

Señala el Papa que «el gran riesgo del mundo actual, con su múltiple y abrumadora oferta de consumo, es una tristeza individualista» (EG, 2). Pero, en realidad, nosotros, cristianos, ¿mostramos un rostro de salvados, que mueva a acoger la salvación?

Según el Papa, «el carné de identidad del cristiano es la alegría, la alegría del Evangelio, la alegría de haber sido salvados, la alegría de esa esperanza de que Jesús nos espera».

Pidamos a María que nos acoja junto a ella en el canto alegre del «Magníficat».

Lectures missa diària i santoral

5. ■ **Dilluns (lit. hores: 2a setm.)** [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26].

Sant Dalmau o Dalmai (Dalmaçio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ **Dimarts** [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14].

Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X). Sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg. Santa Carme Sallés (Vic 1848 - Madrid 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ **Dimecres** [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30].

Sant Ambròs o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església. Sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ † **Dijous** [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38].

Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ **Divendres** [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19].

Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ **Dissabte** (□ Terrassa) [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Lc 17,10-13].

Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, verge i màrtir (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prevere mínim.

11. ■ † **Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.)**

[Is 35,1-6a.10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; sta. Ida, vg.; sta. Maria Meravelles de Jesús, vg.

DIUMENGE II D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jessè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'óssa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

Déu meu, doneu al rei el vostre dret, / doneu al príncep la vostra rectitud. / Que governi amb justícia el vostre poble, / que sigui recte amb els humils. R.

Que el benestar floreixi als seus dies, / i mesos i anys abundi la pau. / Que domini d'un mar a l'altre, / des del Gran Riu fins a l'extrem del país. R.

Salvarà els pobres que reclamen, / els desvalguts que no tenen defensor, / s'apiadarà dels pobres i dels febles, / els salvarà de la mort. R.

Que es perpetui el seu nom, / i duri com el sol. / Que les famílies del país, per beneir-se, / es valguin del seu nom; / que se'n valguin tots els pobles de la terra / per agurar-se la felicitat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiquem Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat.

Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom».

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop». És d'ell que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí"». Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, ¿qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destra ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós, que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga».

Lectura del libro de Isaías (Is 11,1-10)

En aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de sabiduría y entendimiento, espíritu de consejo y fortaleza, espíritu de ciencia y temor del Señor. Lo inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará de oídas; juzgará a los pobres con justicia, sentenciará con rectitud a los sencillos de la tierra; pero golpeará al violento con la vara de su boca, y con el sople de sus labios hará morir al malvado. La justicia será ceñidor de su cintura, y la lealtad, cinturón de sus caderas.

Habitará el lobo con el cordero, el leopardo se tumbará con el cabrito, el ternero y el león pacerán juntos: un muchacho será su pastor. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león como el buey, comerá paja. El niño de pecho retoza junto al escondrijo de la serpiente, y el recién destetado extiende la mano hacia la madriguera del áspid. Nadie causará daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país del conocimiento del Señor, como las aguas colman el mar.

Aquel día, la raíz de Jesé será elevada como enseña de los pueblos: se volverán hacia ella las naciones y será gloriosa su morada.

Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.*

Dios mío, confía tu juicio al rey, / tu justicia al hijo de reyes, / para que rija a tu pueblo con justicia, / a tus humildes con rectitud. R.

En sus días florezca la justicia / y la paz hasta que falte la luna; / domine de mar a mar, / del Gran Río al confin de la tierra. R.

Él librarà al pobre que clamaba, / al afligido que no tenía protector; / él se apiadarà del pobre y del indigente, / y salvarà la vida de los pobres. R.

Que su nombre sea eterno, / y su fama dure como el sol; / él sea la bendición de todos los pueblos, / y lo proclamen dichoso todas las razas de la tierra. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¿Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Tenemos por padre a Abrahán", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuerte que yo y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga».

Vigilants, a l'espera de la vinguda del Senyor

P. JAUME SIDERA, claretia

Per què és tan important la Bíblia? Ens ho diu sant Pau: «Gràcies a la constància i al coratge que donen les Escriptures, podem mantenir ferma l'esperança.»

Isaïes ens la manté viva: Quan semblava que tot s'havia acabat, surt de la soca mig morta de David un plançó que tindrà la força del seu pare, la saviesa de Salomó i la profunda reverència i obediència al Senyor dels patriarques Abraham, Isaac i Jacob. Es posarà descaradament a favor dels desvalguts i dels pobres del país. Restablirà la pau de l'home amb la naturalesa: «El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà». Utopies com aquesta desvetllaven en un poble oprimint l'esperança d'un futur millor.

Joan Baptista, vestit com Elies i amb el seu alè profètic, prepara el camí del Messies, promovent un canvi de mentalitat que ens faci esperar el que Déu ens promet.

La gent senzilla respon a la crida del Baptista fent-se capbussar al riu Jordà, disposada a caminar pel camí nou de la salvació: deixar-se estimar per Déu i aprendre a estimar els altres.

Els fariseus i la gent santa no necessiten convertir-se perquè es pensen que són els únics fills d'Abraham. Què faria Déu sense ells? Doncs resulta que Déu no els necessita. Déu pot fer sortir fills d'Abraham fins de les mateixes pedres.

Joan parla d'un baptisme de foc. El foc de l'Esperit Sant. El foc que crema la palla i purifica l'or. No cal tenir-li por. El que cal és estimar la veritat i aprofitar la crida de Joan per preparar el camí del Senyor.

«Que Déu, font de la constància i del coratge, us atorgui de viure en harmonia entre vosaltres, seguint l'exemple de Crist Jesús. Així, tots plegats, i a una sola veu, lloreu el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist.»

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Diumenge 4 (12 h). Eucaristia a la pquia. de Sant Francesc Xavier amb motiu de la festa patronal d'ahir, dia 3; **a les 17.30 h,** visita pastoral a la pquia. de Santa Eulàlia Provençana, de la unitat parroquial Bellvitge-Gornal.

Dimecres 7 (22 h). Vetlla de pregària de la Immaculada a la basílica de la Mercè, acompanyat pels joves de la diòcesi.

Dijous 8 (11.30 h). Celebració de l'eucaristia de la Immaculada a la catedral; **a les 18 h,** missa d'acció de gràcies pels 40 anys del Club Social Fordis de Cornellà.

Dissabte 10 (20.15 h). Confirmacions de la parròquia de Sant Ferran.

Diumenge 11 (9.30 h). Celebració de l'eucaristia retransmesa per TV2 des de Sant Cugat del Vallès.

Actes

Festa de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Dimecres 7 des. (17.30 h), celebració comunitària de la penitència;

a les 18 h missa de vigília i a les 19 h primeres vespres solemnes. Dijous 8 des. (11 h), missa solemne predicada per Mons. Jaume González-Agàpito, rector de Santa Maria Reina; a les 19 h, segones vespres solemnes.

Dinar de Nadal de l'Hospitalitat de la M. D. de Lourdes de Barcelona, St. Feliu i Terrassa. Diumenge 18 de desembre (14 h), a l'hotel Barceló Sants (pl. dels Països Catalans, s/n). Info i inscripcions: t. 934 874 009 (16.30-20 h).

Celebración de Santa María de Guadalupe. Domingo 11 de diciembre, a las 11.15 h, vídeo de la Virgen de Guadalupe; a las 12 h, Santo Rosario Guadalupeño; a las 12.30 h, Santa Misa. En la Capilla de las Hermanas de Jesús Pacente (c/ Gran de Gràcia, 177).

Adoració eucarística a la cripta de la Sagrada Família. Dijous 8 de desembre (20.15-23 h), missa i vespres. Els segons dijous de cada mes i tots els diumenges hi haurà confessors, a partir de les 18 h. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Info: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados,

6). Concerts benèfics de desembre (2a part): **Divendres 16** (18 h), concert Aules Universitàries de la Gent Gran. **Dissabte 17** (18 h), Coral Xera. **Diumenge 18** (18 h), Camerata Metropolitana de Barcelona. **Dilluns 19** (21 h), Coral dels Enginyers i Coral Maria Wart.

les 13 h, a la Sala Beat Àngel Rodamilans, de la pquia. de la Puríssima Concepció de Sabadell (Via de Massagué, 21). Informació: t. 937 172 835.

Tallers

Nadal a les teves mans!

Vine amb la teva família a fer els Tallers de Nadal al Museu Diocesà de Barcelona (Pla de la Seu, 7). Podràs fer un pessebre dins d'una nou, o dins del Temple de la Sagrada Família o, fins i tot, dins del teu cor. Dies: 3, 4, 6, 8 i 10 de desembre (10.30 a 13.45 h). Informació i reserves: t. 933 152 213 / 647 145 238. Amb la col·laboració de les delegacions diocesanes de Catequesi, Pastoral Familiar i la Llibreria Laie.

Publicacions

Versió actualitzada de la Litúrgia de les Hores.

El Centre de Pastoral Litúrgica acaba de publicar, per encàrrec de la Conferència Episcopal Tarraconense, una nova edició, revisada i actualitzada, de la *Litúrgia de les Hores*: amb les modificacions del Santoral, la revisió de les traduccions tant del Salteri com dels textos del Pares de l'Església i la reorganització d'alguns materials. Juntament amb els quatre volums de la *Litúrgia de les Hores* es publica el *Diürnal*, una versió reduïda de la *Litúrgia de les Hores* que comprèn laudes, les hores menors, vespres i completes.

Exposicions

«Els coloms i la Pau», de Jordi Roca. Inauguració el dia 8 de desembre, a

CARTA DOMINICAL

La noche de la Purísima

El pròxim jueves celebra la Iglesia la solemnidad de la Inmaculada Concepción, cuando estamos a medio camino de la preparación para la fiesta de Navidad. La Iglesia tiene el corazón puesto en esta fiesta y por eso se ha esforzado en mantenerla como fiesta laboral, a pesar de que la proximidad con la fiesta civil de la Constitución provoque que tengamos dos fiestas en una misma semana, cosa que no facilita la *continuidad laboral* que se reclama como factor que favorece la productividad y el bien común.

Querría recordar las razones que tiene la Iglesia para querer mantener esta fiesta también como fiesta en el calendario laboral, cuando ha cedido en otras fiestas que han sido

trasladadas al domingo, como la celebración de *Corpus Christi*. Hay unas razones históricas, como la posición tradicional de nuestro país —en especial de la Corona de Aragón—, siempre defensor del dogma de la Inmaculada Concepción en el curso de la larga controversia que enfrentó a dominicos y franciscanos; nuestro Ramon Llull fue uno de los grandes defensores de este dogma. La controversia terminó con la declaración de la concepción inmaculada de santa María, proclamada como verdad de fe por el papa Pío IX en el año 1854.

El obispo Pere Tena, eminente estudioso de la liturgia cristiana, decía en un artículo publicado el año 2002, que «es bueno acentuar de en-

trada que cuando hablamos de la Concepción Inmaculada de María no hablamos de lo que se denomina *concepción activa*, es decir, del hecho que María concibió virginalmente al Hijo de Dios hecho hombre, sino de la *concepción pasiva*, es decir, que María fue concebida llena de gracia desde el primer instante de su existencia, por voluntad amorosa de Dios. Es por lo tanto un hecho de salvación, no simplemente una idea. Alguna vez hablamos de la Concepción Inmaculada de María como si celebrásemos un dogma, y lo es, ciertamente, un dogma; pero un dogma como tal no es motivo de celebración, sino de adhesión en la fe a aquello que expresa. Lo que es motivo de celebración en la liturgia son los acontecimientos».

El acontecimiento que celebramos en esta fiesta es que María fue concebida libre del peso del pecado que marca desde el inicio la vida de todos los hombres y mujeres. Por eso, en catalán a María se la denomina simplemente como la Purísima y su fiesta tiene lugar en Adviento. Es una feliz coinci-

cidencia porque, como decía el papa Pablo VI en su exhortación sobre el culto mariano, el tiempo de Adviento es el tiempo mariano por excelencia. Y también lo reafirma el reciente Directorio sobre la piedad popular y la liturgia.

Es prácticamente inevitable, en la solemnidad de la Inmaculada Concepción de santa María, evocar la poesía que Joan Maragall dedicó a *la nit de la Purísima*. El Adviento es un tiempo que invita a la contemplación de las promesas de Dios que alimentan la esperanza. El gran poeta catalán nos invita a esta contemplación: «A la nit de desembre ella davalla, i l'aire es tempera i el món calla. Davalla silenciosa... Oh quina nit tan clara i tan formosa!»

Y añadía nuestro poeta:
«Neix l'hivern cantant les glòries d'una verge amb mantell blau que al sentí's plena de gràcia baixa els ulls, junta les mans, i es posa a adorar a Déu en son ventre virginal...
Caieu fulles, caieu fulles, que ja s'acosta Nadal.»

Hermanos, feliz domingo de Adviento a todos.

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona